

بررسی رابطه یادگیری خودتنظیمی و پیشرفت تحصیلی دانشجویان دانشگاه آزاد کرمان در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲

محمد رسول ابراهیمی^۱، امین همتی^۲، سجاد آزادی فر^۳، علی منگلی پور جوزم^۴، علیرضا عرب پور داهوئی^۵

۱- لیسانس آموزش زبان انگلیسی دانشگاه فرهنگیان پردیس خواجه نصیر کرمان

۲- لیسانس آموزش فیزیک دانشگاه فرهنگیان پردیس شهید مطهری زاهدان

۳- لیسانس آموزش علوم اجتماعی دانشگاه فرهنگیان پردیس

۴- لیسانس آموزش فیزیک دانشگاه فرهنگیان پردیس شهید مطهری زاهدان

۵- لیسانس آموزش فیزیک دانشگاه فرهنگیان پردیس شهید مطهری زاهدان

چکیده:

با توجه به تأثیر یادگیری خود تنظیمی در زندگی تحصیلی و پیشرفت تحصیلی و ارتقاء تعلیم و تربیت از طرف دیگر، در این پژوهش قصد داریم تا رابطه یادگیری خود تنظیمی و پیشرفت تحصیلی در بین دانشجویان دانشگاه آزاد کرمان شهرستان را بررسی کنیم. روش تحقیق توصیفی و از نوع همبستگی می باشد. به همین منظور از میان جامعه دانشجویان دو دانشکده دانشگاه آزاد کرمان (۲۷۰۰ نفر)، تعداد ۴۵۰ نفر به روش نمونه گیری تصادفی انتخاب شدند. همچنین از میان جامعه اساتید این دو دانشکده ۱۰۰ نفر به صورت سرشماری انتخاب گردیدند. ابزار جمع آوری اطلاعات این پژوهش، پرسشنامه می باشد. در این تحقیق برای گردآوری اطلاعات از پرسشنامه یادگیری خودتنظیمی استفاده شده است. روایی و پایایی پرسشنامه یادگیری خود تنظیمی به میزان ۰/۸۹ و ۰/۸۸ برآورد گردیده است. برای تجزیه و تحلیل داده ها از روش همبستگی پیرسون، اسپیرمن همراه با نمودار پراکنش و آزمون کلموگروف اسمیرنوف و آزمون T استفاده شده است. بر اساس نتایج بدست آمده از تحلیل داده ها، فرضیه تحقیق مبنی بر وجود رابطه میان یادگیری خودتنظیمی و پیشرفت تحصیلی تایید گردید.

واژگان کلیدی: یادگیری خود تنظیمی، پیشرفت تحصیلی، دانشجویان، دانشگاه آزاد، کرمان

مقدمه

از آنجا که فراگیران در مرکز فرایند یاددهی - یادگیری قرار گرفته اند، مجموعه متغیرهای مربوط به دانشجویان از مهمترین متغیرها به شمار می آیند (میلر و میلر، ۱۳۸۰) و چون فرایند یادگیری و آموزش از طریق تعامل در کلاس درس صورت می گیرد، بایستی عوامل مؤثر بر آن به صورت علمی بررسی شود.

یکی از مفاهیم مطرح در روانشناسی تربیتی و شناختی معاصر، یادگیری خودتنظیمی است. خودتنظیمی نقش مهمی در فرایندها و پیامدهای یادگیری و آموزش دارد (خرازی و کارشکی، ۱۳۸۸). لموس (۲۰۰۰) نیز معتقد است راهبردهای خودتنظیمی، راهبردهایی است که دانش آموزان به کار می برند تا شناخت هایشان را تنظیم کنند و همچنین راهبردهای مدیریتی است که آنها برای کنترل یادگیری شان به کار می گیرند، خودتنظیمی به معنای ظرفیت فرد برای تعدیل رفتار متناسب با شرایط و تغییرات محیط بیرونی و درونی است. او توضیح می دهد که خودتنظیمی شامل توانایی فرد در سازماندهی و خودمدیریتی رفتارهایش جهت رسیدن به اهداف گوناگون یادگیری است. در یادگیری خود تنظیمی، دانش آموز مهارتهایی برای طراحی، کنترل و هدایت یادگیری خود دارد و ضمن دارا بودن تمایل برای یادگیری، قادر است کل فرایند یادگیری را ارزیابی کند (زیمرمن و مارتینز- پونز، ۱۹۸۶ - ۱۹۸۸؛ نوتا و همکاران، ۲۰۰۴). نظریه یادگیری خود تنظیمی، یکی از نظریه هایی است که محققان و روانشناسان تربیتی در قالب آن به مطالعه می پردازند. استفاده از راهبردهای یادگیری خود تنظیمی از جمله عوامل تعیین کننده در موفقیت تحصیلی محسوب می شود و با بررسی آن می توان عملکرد تحصیلی دانش آموزان را پیش بینی نمود. پیش بینی عملکرد تحصیلی، یکی از موضوعهای محوری مورد علاقه محققان آموزشی است (فارنهام، چامورو- پرمیوزیک و مک دوگال، ۲۰۰۳؛ بوساتو و همکاران، ۲۰۰۰). در این تحقیق سعی داریم تا رابطه یادگیری خود تنظیمی بر پیشرفت تحصیلی دانشجویان دانشگاه آزاد شهر کرمان سنجیده شود. امید داریم این پژوهش بتواند نقشی مؤثر در راستای بهبود وضعیت آموزشی و یادگیری دانشجویان و در نهایت پیشرفت تحصیلی آنان ایفا نماید.

بیان مسئله

رویکرد غیر مداخله گر بر اساس این باور شکل گرفته است که افراد خود تمایل به ابراز و انجام نیازهای خود را دارند، به نحوی که معلم حداقل کنترل را در کلاس درس دارد. در سمت مقابل این نمودار، رویکرد مداخله گر وجود دارد؛ بر این باور که رشد و تعالی افراد تحت تأثیر محیط خارجی قرار دارد. این اعتقاد معلمان را به سمتی هدایت می کند که کنترل کامل را در وضعیت های مختلف کلاس درس بر عهده بگیرند. در میانه ی این دو تفکر افراطی، رویکرد تعامل گرا وجود دارد که معتقد بر تأثیر متقابل میان فرد و محیط می باشد. در این مورد، کنترل اوضاع در کلاس درس بین معلم و دانش آموزان به اشتراک گذاشته می شود. هر معلم از رویکردهای متفاوتی در کلاس بهره می برد، اما ممکن است بسته به شرایط کلاس به سبک متفاوتی عمل کند (دیجیگیک^۱ و استوجیلکویک^۲، ۲۰۱۲). در نتیجه معلم می تواند با شناخت و اجرای مدیریت صحیح، تأثیر و کارایی تدریس را افزایش و مشکلات رفتاری دانش آموزان را کاهش دهد (بهاری، ۱۳۷۹).

به اعتقاد دیگران (۲۰۱۰)، ویژگی های راهبردهای یادگیری خود تنظیمی این است که سطح برانگیختگی را بالا می برد، میزان درگیری شناختی را افزایش می دهند و نهایتاً عملکرد تحصیلی را افزایش می دهد. مطالعات انجام شده در زمینه ویژگی های افراد خود تنظیم گر بیانگر آن است که این افراد در زمینه یادگیری خودانگیخته اند؛ اهداف تحصیلی واقع گرایانه ای برای خویش وضع می کنند؛ از راهبردهای کارآمد به منظور دستیابی به اهداف خود استفاده می نمایند و در صورت نیاز راهبردهای مورد استفاده را اصلاح می کنند یا تغییر می دهند. آنان سعی می کنند با استفاده بهینه از منابع در دسترس مانند: زمان، مکان، همسالان، والدین، معلمان و منابع کمکی از قبیل فیلم، ویدئو و رایانه به ساخت، آفرینش و انتخاب محیط هایی دست بزنند که یادگیری را افزایش دهد (پنتریچ، ۱۹۹۰، نقل از صمدی، ۱۳۸۳).

^۱ - Djigic

^۲ - Stojiljkovic

از طریق یادگیری خود تنظیمی ابعاد انگیزشی، شناختی و محیطی فرایند یادگیری بر محور خود و توسط خود یکپارچه می شود. یادگیرنده خود تنظیم برای خود اهدافی انتخاب می کند، برنامه ریزی می کند و تلاشهایش را معطوف رسیدن به آن اهداف و برنامه ها می کند، در مواقع ضروری از کمک دیگران بهره مند می گردد، جریان یادگیری خود را نظارت و ارزیابی و در صورت ضرورت اصلاح می کند (حسینی، ۱۳۹۷).

گرین و آزودو (۲۰۰۷) می گویند "اگر چه بر سر تعریف نظری خود تنظیمی در میان صاحب نظران اختلاف وجود دارد، اما همه ی آنان بر این باورند که یادگیرندگان خود تنظیم گر فعال اند و به کمک نظارت و راهبرد، یادگیری خود را به طور مؤثر سامان می دهند." در یادگیری خود تنظیم، یادگیرنده، خود با توجه به نظارتهای دقیقی که در جریان یادگیری دارد، هم یادگیری را کارآمد تر می سازد و شخص را به خود متکی می گرداند و هم انگیزه لازم را در روند یادگیری ایجاد می نماید (حمیدی، ۱۳۹۵).

خود تنظیمی به شیوه علمی اشاره به تولید افکار، احساسات و اعمال از طریق خود فرد برای نیل به اهداف آموزشی خاص مانند تجزیه و تحلیل، آمادگی برای آزمون و یا نوشتن یک مطلب دارد. چرخه ی خود تنظیمی نه تنها به منظور افزایش یادگیری دانش آموزان بلکه به منظور درک آنان از خود و یا کنترل بر فرایند یادگیری، طراحی شده است. هنگامی که فرایندهای خود تنظیمی نقش اساسی در توسعه ی مهارتهای مطالعه ایفا می کنند، دانش آموزان به میزان بیشتری از بهبود پیشرفت تحصیلی شان آگاهی می یابند و حس بالایی از اثر بر خود را تجربه می کنند (کوواچ، ۲۰۱۵).

خود تنظیمی، راهبردها و فرایندهای متعددی مانند انتخاب هدف، خود آموزی، مدیریت زمان، خود نظارتی، خود ارزیابی، استنباط، ساخت دادن به محیط و کمک طلبی (و یا راهبردهای شناختی، راهبردهای خود تنظیمی برای کنترل شناخت و راهبردهای مدیریت منابع) را شامل می شود. به باور زیمرمن (۱۹۹۹)، یادگیرندگان خود تنظیم نیاز به توجه کمتری از طرف معلمان دارند. آنها می دانند چگونه راهبردهای یادگیری را به کار گیرند، آنها از توانایی هایشان در حیطه های خاص ادراکاتی دارند و خود را متعهد و ملتزم به رسیدن به اهداف تحصیلی شان می دانند. این دانش آموزان اراده دارند و به همین دلیل می توان آنها را یادگیرندگان خود تنظیم نامید. وی همچنین خاطر نشان می کند که دانش آموزان می توانند خود تنظیم تلقی شوند اگر به لحاظ فراشناختی، انگیزشی و رفتاری، مشارکت کنندگان فعالی در فرایندهای یادگیری شان باشند (کارشکی، ۱۳۸۷).

با توجه به تأثیر یادگیری خود تنظیمی در زندگی تحصیلی و پیشرفت تحصیلی و ارتقاء تعلیم و تربیت از طرف دیگر، این پژوهش بر آن است تا ارتباط یادگیری خود تنظیمی و تأثیری که این دو بر پیشرفت تحصیلی دانشجویان دارند را بررسی نماید.

هدف های تحقیق

اهداف کلی

- بررسی رابطه میان یادگیری خود تنظیمی و پیشرفت تحصیلی دانشجویان دانشگاه آزاد در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲

اهداف جزئی

- ۱- بین یادگیری خود تنظیمی با پیشرفت تحصیلی دانشجویان رابطه وجود دارد.
- ۲- بین سبک تعامل گرا با یادگیری خود تنظیمی دانشجویان رابطه وجود دارد.
- ۳- بین سبک تعامل گرا با پیشرفت تحصیلی دانشجویان رابطه وجود دارد.
- ۴- بین یادگیری خود تنظیمی دانشجویان بر اساس جنسیت تفاوت وجود دارد.
- ۵- بین پیشرفت تحصیلی دانشجویان بر اساس جنسیت تفاوت وجود دارد.

اهمیت و ضرورت تحقیق

بدون شک بزرگترین هدف نظام آموزشی و در رأس آن آموزش عالی هر کشور، تربیت افرادی توانمند است؛ افرادی که به درستی توانایی های خود را بشناسند و درک درستی از آنها داشته باشند و توانایی ها و قابلیت های خود را باور کنند و نگاه مثبت به آنها داشته باشند. چنین افرادی بدون شک در برابر مسائل، راه حل های منطقی را به کار خواهند گرفت و اهداف واقع بینانه تری را انتخاب می کنند و به هنگام مواجهه با مشکلات، پایداری و استقامت بیشتری از خود نشان می دهند و به جای رویگردانی از مشکل به استقبال آن رفته و احساس آرامش می کنند (قربانی ولیک چالی، ۱۳۹۱).

افراد تحصیل کرده و دانش آموخته مهمترین سرمایه هر کشوری به حساب می آید که توسعه اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی هر جامعه ای به نیروی انسانی متخصص آن بستگی دارد. با توجه به اینکه ما در عصر پیشرفت سریع علم و تکنولوژی هستیم و افراد برای سازگاری با این شرایط و ادامه زندگی نیازمند افزودن بر دانش خود از طریق یادگیری هستند؛ بنابراین توجه به عوامل مؤثر بر عملکرد دانشجویان که زمینه ساز تحقق یادگیری مطلوب می شود و متعاقباً بر یادگیری خود تنظیمی نیز تأثیر می گذارد به طور خاص در بین دانشجویان که در مناصب ورود به بازار کار و استفاده کاربردی از تخصص و دانش خویش هستند، ضرورت دارد.

سؤال ها یا فرضیه های تحقیق

فرضیه اصلی

۱- آیا یادگیری خود تنظیمی و پیشرفت تحصیلی دانشجویان رابطه دارد؟

فرضیه های فرعی

۱- آیا یادگیری خود تنظیمی با پیشرفت تحصیلی رابطه دارد؟

۲- آیا یادگیری خودتنظیمی می توانند پیشرفت تحصیلی دانشجویان را پیش بینی کنند؟

۳- آیا بین یادگیری خودتنظیمی دانشجویان بر اساس جنسیت تفاوت وجود دارد؟

۴- آیا بین پیشرفت تحصیلی دانشجویان بر اساس جنسیت تفاوت وجود دارد؟

پیشینه پژوهش

خارجی

لوران (۱۳۹۷)، به منظور شناخت میزان اثربخشی راهبردهای خود تنظیمی پژوهشی را بر روی دانش آموزان پایه اول دبیرستان به انجام رساندند. یافته ها نشان داد که آموزش راهبردهای یادگیری خود تنظیمی بر افزایش مهارت های دانش آموزان اثر مثبت و معنی دار داشته است و این راهبردها باعث افزایش تلاش و درگیری شناختی دانش آموزان می شود، لذا چنین نتیجه گرفته اند که آگاهی و اطلاع دانش آموزان از راهبردهای یادگیری خود تنظیمی و بکارگیری آن ها در امر مطالعه و یادگیری اثربخش می باشد.

محمدیان و همکاران (۱۳۹۴)، در پژوهشی که به بررسی رابطه فرسودگی تحصیلی و یادگیری خود تنظیمی با عملکرد تحصیلی پرداختند به این نتیجه رسیدند که بین یادگیری خود نظم داده و عملکرد تحصیلی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد.

خلیلی و همکاران (۱۳۹۶)، تحقیقی با عنوان بررسی رابطه هوش هیجانی و مؤلفه های آن با باورهای انگیزشی و راهبردهای یادگیری خود تنظیمی بر عملکرد تحصیلی دانشجویان، بر روی ۱۳۰۰ دانشجو از دانشجویان مقطع کارشناسی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، انجام دادند و نشان دادند در تأثیر باورهای انگیزشی و راهبردهای یادگیری خود تنظیمی بر عملکرد تحصیلی، تمام مسیرها معنی دار بودند و در تأثیر مؤلفه های هوش هیجانی و باورهای انگیزشی و راهبردهای یادگیری خود تنظیمی بر عملکرد تحصیلی، تمام مسیرها معنی دار بودند.

دانشی و همکاران (۱۳۹۸)، در پژوهشی که به بررسی انگیزه پیشرفت و رابطه آن با پیشرفت تحصیلی دانشجویان پرداختند، به این نتیجه رسیدند که می توان با تقویت انگیزش پیشرفت در دانشجویان، میزان موفقیت تحصیلی آنان را نیز افزایش داد. رضاییان (۱۳۹۵)، در پژوهشی به بررسی تأثیر آموزش راهبردهای یادگیری خودتنظیمی بر پیشرفت تحصیلی و اضطراب دانشجویان پرداختند. بر اساس نتایج آنان آموزش راهبردهای یادگیری خودتنظیمی می تواند در بهبود پیشرفت تحصیلی دانشجویان مؤثر واقع گردد.

سلیمان نژاد و حسینی نسب (۱۳۹۱)، در پژوهشی تأثیر تعاملی آموزش راهبردهای خودتنظیمی و سبک های شناختی دانش آموزان را بر عملکرد حل مسأله ریاضی آنان مورد تحقیق و بررسی قرار دادند. یافته های پژوهشی نشان داد که عملکرد حل مسأله ریاضی دانش آموزان بر اثر آموزش راهبردهای خودتنظیمی افزایش می یابد.

معتمدزاده (۱۳۹۴)، میزان یادگیری خودتنظیمی را بر روی حافظان قرآن و غیر حافظان قرآن مورد مطالعه قرار دادند و به این نتیجه رسیدند که میزان مهارت های یادگیری خودتنظیمی در بین حافظان قرآن و غیر حافظان به طور معناداری متفاوت بوده است؛ یعنی حافظان قرآن در مهارت های یادگیری خودتنظیمی، عملکرد بهتری در مقایسه با غیرحافظان داشته اند. حمیدی و قاسمی مدانی (۱۳۹۰)، در تحقیقی با عنوان بررسی رابطه هوش فرهنگی و سبک های تصمیم گیری در بین مدیران، به این نتیجه رسید که بین هوش فرهنگی و سبک های عمومی تصمیم گیری در بین مدیران روابط مثبت و معناداری وجود دارد.

علی بخشی و زارع (۱۳۸۹)، در مطالعه ای که به منظور بررسی اثربخشی آموزش خودتنظیمی یادگیری و مهارت های مطالعه بر پیشرفت تحصیلی انجام دادند به این نتیجه رسیدند که یادگیری خودتنظیمی با پیشرفت تحصیلی رابطه دارد. امینی (۱۳۹۷) با بررسی نقش خودکارآمدی، خودتنظیمی و عزت نفس در پیشرفت تحصیلی دانش آموزان سال سوم دبیرستان، نشان داد که همه مؤلفه های یادگیری خودتنظیمی توانایی پیش بینی پیشرفت تحصیلی را دارند و به طور کلی دانش آموزانی که از راهبردهای یادگیری استفاده می کنند، پیشرفت تحصیلی بالاتری دارند. یافته های پژوهش محمد امینی (۱۳۸۷) با هدف بررسی رابطه راهبردهای یادگیری خودتنظیمی و باورهای انگیزشی با پیشرفت تحصیلی دانش آموزان، حاکی از این بود که راهبردهای یادگیری خودتنظیمی با پیشرفت تحصیلی رابطه دارد و همه مؤلفه های یادگیری خودتنظیمی توانایی پیش بینی پیشرفت تحصیلی را داشتند.

خارجی

پلآت و همکاران (۲۰۱۳) در پژوهشی به بررسی باور معلمان درباره نظم و انضباط کلاس درس پرداختند. نتایج حاکی از این بود که مدلی که در آن نظم و انضباط کلاسی بر اساس یک قرارداد و با سطح متوسطی از کنترل معلم همراه بود دارای بیشترین ارجحیت از سوی معلمان و مدلی که در آن نظم و انضباط همراه با سطح بالایی از کنترل معلم بود، از کمترین مقبولیت برخوردار گردید. به لحاظ جنسیتی نیز معلمان مرد تمایل بیشتری در استفاده از قوانین محکم برای ایجاد نظم و انضباط نسبت به معلمان زن از خود نشان دادند.

پژوهش پاکدامن ساوجی، نیوشا و بوریری (۲۰۱۳) نشان داد که رابطه مثبت و معنی داری میان استراتژی های یادگیری خودتنظیمی و پیشرفت تحصیلی برقرار است. یافته های این مطالعه نشان می دهد که با آموزش راهبردهای یادگیری خودتنظیمی به دانش آموزان می توان پیشرفت تحصیلی آنان را افزایش داد. این نشان می دهد که معلمان باید علاوه بر آموزش مواد علمی به دانش آموزان، چگونه یادگرفتن را نیز به آن ها بیاموزند.

کانت (۲۰۱۲) در پژوهشی به بررسی رفتار یادگیری خودتنظیمی در دانشجویان و تأثیری که این مقوله بر پیشرفت تحصیلی آنان دارد پرداخت. نتایج نشان می دهد که برای دانشجویان برخورداری از اعتماد به نفس، ارزش ذاتی و راهبردهای شناختی ارتباط نزدیکی با عملکرد تحصیلی آنان دارد و پیشرفت تحصیلی را برای آنان به ارمغان می آورد.

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

کارشکی (۲۰۱۱) در بررسی رابطه میان برداشت از فعالیت های کلاس درس و یادگیری خود تنظیم چنین نتیجه گرفت که برای افزایش یادگیری خودتنظیم، در نظر گرفتن درک کافی از فعالیت های کلاس درس و دانشگاه ضروری است. چانگ (۲۰۰۹)، در طی پژوهشی به بررسی ارتباط عملکرد تحصیلی دانشجویان و سبک شناختی، فرا شناختی، انگیزشی و راهبردهای یادگیری خود تنظیمی آنان پرداخت و نشان داد که مؤلفه های راهبردهای یادگیری خود تنظیمی با عملکرد تحصیلی همبستگی معنی دار دارد.

شارلوت و همکاران (۲۰۰۸)، بر اساس فراتحلیل بیش از ۳۰ پژوهش به این نتیجه رسیدند که استفاده از راهبردهای یادگیری خودتنظیمی در پیشرفت تحصیلی دانش آموزان نقش مؤثری دارد.

روش تحقیق

روش تحقیق توصیفی و از نوع همبستگی می باشد.

جامعه آماری

در این پژوهش جامعه آماری شامل کلیه اساتید و کلیه دانشجویان مقطع کارشناسی دانشگاه آزاد شهر کرمان می باشد.

حجم نمونه و روش نمونه گیری

در این پژوهش به روش خوشه ای چند مرحله ای، از میان کلیه دانشکده های دانشگاه آزاد اسلامی کرمان، دو دانشکده ادبیات و علوم انسانی و مهندسی انتخاب شدند. از میان ۲۷۰۰ دانشجوی این دو دانشگاه تعداد ۴۵۰ نفر بر اساس جدول نمونه آماری کرجسی و مورگان، به طور تصادفی انتخاب و نمونه گیری شدند و در مورد اساتید از روش نمونه گیری سر شماری به تعداد ۱۰۰ نفر استفاده گردید.

ابزارهای تحقیق

پرسشنامه یادگیری خود تنظیمی، که خود تنظیمی در این پرسشنامه دارای دو خرده مقیاس کاربرد راهبرد شناختی و خود تنظیمی است. خرده مقیاس کاربرد راهبرد شناختی دارای ۱۳ سؤال و خرده مقیاس خود تنظیمی دارای ۹ سؤال است که جمعاً ۲۲ سؤال پرسشنامه را تشکیل می دهند. در نمره گذاری، سؤالات ۱۳، ۱۵، ۱۹ و ۲۰ برعکس نمره گذاری می شوند. پس از آن هر آزمودنی در هر خرده مقیاس یک نمره خواهد داشت که با جمع نمره او در سؤالات مختلف به دست می آید. نمره کل خود تنظیمی هم از جمع این دو نمره به دست می آید.

شیوه های جمع آوری اطلاعات

به منظور اجرای پرسش نامه و گردآوری اطلاعات، پرسشنامه ها به طور مستقیم در اختیار اساتید و دانشجویان قرار دادیم تا با انتخاب هر یک از گویه ها، نظرات خود را اعلام دارند. به منظور بررسی عملکرد تحصیلی دانشجویان نیز معدل آنان مبنای سنجش قرار گرفت.

روش های آماری تجزیه و تحلیل داده ها

در این پژوهش برای تجزیه و تحلیل داده ها، از روش های آماری توصیفی و استنباطی استفاده شده است.

روش های آماری توصیفی: محاسبه میانگین، انحراف معیار، فراوانی، درصد فراوانی

روش های آمار استنباطی: آزمونهای پیروسون، اسپیرمن همراء با نمودار پراکنش و آزمون تی و تحلیل واریانس و تحلیل رگرسیون چند متغیره.

توصیف شاخص های دموگرافیک

وضعیت جنسیت آزمودنی ها

با توجه به تجزیه و تحلیل داده‌ها از بین آزمودنی های پاسخگوی مورد بررسی ۳۹ نفر (۵۵,۷ درصد) مذکر و ۳۱ نفر (۴۴,۳ درصد) مونث هستند.

توزیع فراوانی وضعیت جنسیت آزمودنی ها

وضعیت جنسیت	فراوانی	درصد فراوانی	درصد فراوانی پاسخگو	فراوانی تجمعی
پاسخگو	مذکر	۶۰	۶۰	۶۰
	مونث	۴۰	۴۰	
	کل	۱۰۰	۱۰۰	

توزیع فراوانی وضعیت تحصیلی آزمودنی ها

وضعیت تحصیلات	فراوانی	درصد فراوانی	درصد فراوانی پاسخگو	فراوانی تجمعی
پاسخگو	فوق لیسانس	۷۰	۷۰	۷۰
	دکتری	۳۰	۳۰	۱۰۰
	کل	۱۰۰	۱۰۰	

بین یادگیری خود تنظیمی با پیشرفت تحصیلی دانشجویان رابطه وجود دارد.

H_0 : بین یادگیری خود تنظیمی با پیشرفت تحصیلی رابطه وجود ندارد.

H_1 : بین یادگیری خود تنظیمی با پیشرفت تحصیلی رابطه وجود دارد.

تجزیه و تحلیل داده ها نشان می دهد که ضرایب همبستگی آزمون پیرسون و اسپیرمن بین دو متغیر سبک مدیریت کلاس با یادگیری خود تنظیمی به ترتیب برابر ۰/۳۸۹ و ۰/۳۴۲ و با p -مقدار (معنی داری) به ترتیب برابر ۰/۰۲۱ و ۰/۰۱۲ و کوچکتر از سطح معنی داری $\alpha = 0.05$ هستند، لذا در این سطح فرض H_0 یعنی عدم وجود رابطه رد می شود و در نتیجه بین یادگیری خود تنظیمی با پیشرفت تحصیلی دانشجویان رابطه وجود دارد.

آماره های آزمون همبستگی پیرسون و اسپیرمن مربوط به رابطه بین یادگیری خود تنظیمی با پیشرفت تحصیلی

نوع رابطه	وجود رابطه	پیشرفت تحصیلی						متغیر
		اسپیرمن			پیرسون			آزمون
		تعداد	معنی داری	ضریب همبستگی	تعداد	معنی داری	ضریب همبستگی	یادگیری خود

تنظیمی	۰/۲۸۹	۰/۰۳۴	۴۵۰	۰/۳۰۶	۰/۰۱۰	۴۵۰	دارد	مستقیم
--------	-------	-------	-----	-------	-------	-----	------	--------

با بالا رفتن نمرات یادگیری خود تنظیمی ، نمرات پیشرفت تحصیلی افزایش پیدا می کند که نشان از وجود رابطه مستقیم بین این دو متغیر است.

یادگیری خودتنظیمی دانشجویان مرد و زن تفاوت وجود دارد.

H_0 : میانگین یادگیری خودتنظیمی دانشجویان مرد و زن یکسان است.

H_1 : میانگین یادگیری خودتنظیمی دانشجویان مرد و زن یکسان نیست.

مقایسه یادگیری خودتنظیمی دانشجویان مرد و زن بر اساس محاسبات از طریق آزمون T بدست آمده و چون p - مقدار (معنی داری) برابر با 0.039 و بزرگتر از سطح معنی داری $\alpha = 0.05$ است. لذا در این سطح فرض H_0 رد نمی شوند و در نتیجه نمی توان گفت میانگین نمرات یادگیری خودتنظیمی دانشجویان مرد و زن تفاوت معنی داری دارد. البته مقایسه میانگینها نشان می دهد که یادگیری خودتنظیمی دانشجویان زن بالاتر از مرد است (جدول ۴-۱۳).

آماره های آزمون T برای مقایسه میانگین نمرات یادگیری خودتنظیمی دانشجویان مرد و زن

معنی داری	درجه آزادی	آماره T	زن			مرد			جنسیت متغیر
			انحراف معیار	میانگین	تعداد	انحراف معیار	میانگین	تعداد	
۰/۰۵۹	۳۵۸	-۱/۸۹۶	۱۶/۲۰	۱۱۲/۳۲	۲۰۰	۱۶/۱۱	۹۷/۸۸	۲۵۰	یادگیری خودتنظیمی

بین پیشرفت تحصیلی دانشجویان مرد و زن تفاوت وجود دارد.

H_0 : میانگین پیشرفت تحصیلی دانشجویان مرد و زن یکسان است.

H_1 : میانگین پیشرفت تحصیلی دانشجویان مرد و زن یکسان نیست.

مقایسه پیشرفت تحصیلی دانشجویان مرد و زن بر اساس محاسبات از طریق آزمون T بدست آمده و چون p - مقدار (معنی داری) برابر با 0.001 و کوچکتر از سطح معنی داری $\alpha = 0.05$ است. لذا در این سطح فرض H_0 رد می شوند و در نتیجه می توان گفت میانگین نمرات پیشرفت تحصیلی دانشجویان مرد و زن تفاوت معنی داری دارد. مقایسه میانگینها نشان می دهد که پیشرفت تحصیلی دانشجویان زن بالاتر از مرد است (جدول و نمودار ۴-۱۳).

آماره های آزمون T برای مقایسه میانگین نمرات پیشرفت تحصیلی دانشجویان مرد و زن

معنی داری	درجه آزادی	آماره T	زن			مرد			جنسیت متغیر
			انحراف معیار	میانگین	تعداد	انحراف معیار	میانگین	تعداد	
۰/۰۰۱	۳۵۸	-۳/۴۱۳	۲/۰۹۷	۱۴/۲۴	۲۰۰	۳/۲۱۸	۱۳/۷۱	۲۵۰	پیشرفت تحصیلی

مقایسه توزیع نمرات پیشرفت تحصیلی دانشجویان مرد و زن
 آماره های آزمون **anova** (تحلیل واریانس) برای بررسی تأثیر متغیر پیش بین (یادگیری خودتنظیمی) بر متغیر
 ملاک (پیشرفت تحصیلی)

معنی داری	آماره F	میانگین مربعات	درجه آزادی	مجموع مربعات	مدل	
۰/۰۳۱	۳/۶۶۹	۱۴/۵۴۵	۲	۲۹/۱۱۱	رگرسیون	۱
		۳/۹۳۸	۶۷	۲۶۵/۴۲۴	باقیمانده	
			۶۹	۲۸۴/۹۳۵	کل	
۰/۰۲۴	۵/۳۱۴	۲۱/۱۷۸	۱	۲۱/۱۷۸	رگرسیون	۲
		۴/۰۳۳	۶۸	۲۷۳/۵۵۲	باقیمانده	
			۶۹	۱۹۴/۹۳۵	کل	

جدول ضرایب رگرسیونی مدل ۲ (یادگیری خودتنظیمی)

P - مقدار (سطح معنی داری)	آماره T	ضرایب استاندارد شده	ضرایب استاندارد نشده (معمولی)		مدل ۲
		Beta	(انحراف استاندارد) Std.Error	B	
۰/۰۰۰	۷/۲۷۱		۱/۵۲۴	۱۱/۲۳۱	مقدار ثابت
۰/۰۲۴	۲/۳۴۵	۰/۲۶۹	۰/۰۱۵	۰/۰۳۵	یادگیری خودتنظیمی

در جدول فوق سطح معنی داری متغیر یادگیری خودتنظیمی برابر ۰/۰۲۴ و کوچکتر از ۰/۱۰ هستند این بدان معنی است که فرضیه H_0 مبنی بر معنی دار نبودن ضرایب متغیر فوق به شدت رد می شود و این بدان معنی است که متغیر یادگیری خودتنظیمی بیشترین تأثیر بر متغیر پیشرفت تحصیلی می گذارد.

با توجه به اینکه چون **p** - مقدار (معنی داری) ۱۹ برابر ۰/۰۲۴ و کوچکتر از ۰/۱۰ است. لذا در این سطح فرض " H_0 ": رگرسیون معنی دار نیست " رد می شود و در نتیجه مدل رگرسیونی معنی دار است بنابراین با توجه به مؤثر بودن متغیر یادگیری خودتنظیمی بر متغیر پیشرفت تحصیلی ضریب تعیین مدل برابر ۰/۰۷۲ ($R^2 = ۰/۰۷۲$) می باشد یعنی رگرسیون خطی متغیر یادگیری خودتنظیمی بر متغیر پیشرفت تحصیلی به تنهایی ۸/۴ درصد از کل تغییرات را توجیه می کند و مابقی، سهم سایر متغیرهاست.

معادله رگرسیونی برای برآورد متغیر پیشرفت تحصیلی به کمک متغیرهای ذکر شده به شرح زیر است:

$$\text{یادگیری خودتنظیمی} = ۱۱/۲۳۱ + (۰/۰۳۵) \times \text{پیشرفت تحصیلی}$$

متغیر یادگیری خودتنظیمی بیشترین تأثیر بر متغیر پیشرفت تحصیلی دارد. یا به عبارتی متغیر یادگیری خودتنظیمی می تواند پیشرفت تحصیلی دانشجویان را پیش بینی کند.

نتیجه گیری

فرضیه اول: یادگیری خود تنظیمی با پیشرفت تحصیلی رابطه دارد.

یافته های بدست آمده در پژوهش حاضر حاکی از ارتباط مثبت و معناداری میان متغیرهای یادگیری خود تنظیمی و پیشرفت تحصیلی می باشد که همسو با پژوهش های خانی و همکاران (۱۳۹۲)، غلامعلی لواسانی و همکاران (۱۳۹۲)، عظیمی و همکاران (۱۳۹۲)، سلیمان نژاد و همکاران (۱۳۹۱)، خسروی و همکاران (۱۳۹۰)، علی بخشی و زارع (۱۳۸۹)، نخستین گلدوست و همکاران (۱۳۸۸)، امین یزدی و عالی (۱۳۸۷)، امینی (۱۳۸۷)، صداقت (۱۳۸۹)، پاکدامن و همکاران (۲۰۱۳)، پنگ (۲۰۱۲)، چانگ (۲۰۰۹)، لی (۲۰۰۸) و شارلوت و همکاران (۲۰۰۸) می باشد. پیشینه پژوهشی مبین تاثیرگذاری راهبردهای خودتنظیمی بر پیشرفت تحصیلی است. برای نمونه، نتایج تحقیق حدادان (۲۰۱۴) بیان کننده این مطلب است که استفاده فراگیران از راهبردهای خود تنظیمی همانند راهبردهای یادگیری، هدف گزینی، خودگردانی و باورهای خودگردانی موفقیت تحصیلی آنان را پیش بینی می کند. همچنین نتایج تحقیق روا و همکاران (۲۰۱۲) بیان کننده این است که دانشجویانی که از این راهبردها استفاده می کنند، دارای موفقیت تحصیلی بیشتری در مقایسه با دیگر دانشجویان هستند.

فرضیه دوم: بین یادگیری خود تنظیمی دانشجویان بر اساس جنسیت تفاوت وجود دارد.

از دیگر مؤلفه هایی که با یادگیری خودتنظیمی در ارتباط است، عامل جنسیت است. تفاوت های جنسیتی در خودتنظیمی در حوزه های ذهنی تحصیلی و تکالیف تحصیلی دیده شده است (مکو پینتر، ۲۰۰۸). در حالی که نتایج برخی پژوهش ها حاکی از تاثیر نداشتن عامل جنسیت بر میزان استفاده از راهبردهای خودتنظیمی است (آندرمَن و یانگ، ۱۹۸۹ و لین و هاید، ۱۹۹۴). در توضیح این فرضیه نتایج تحلیل آماری نشان می دهد که میانگین نمرات یادگیری خودتنظیمی دانشجویان مرد و زن تفاوت معنی داری ندارد. البته مقایسه میانگینها نشان می دهد که یادگیری خودتنظیمی دانشجویان زن بالاتر از مرد است. این یافته با پژوهش حسن زاده و همکاران (۱۳۸۹) ناهمسو می باشد.

فرضیه سوم: بین پیشرفت تحصیلی دانشجویان بر اساس جنسیت تفاوت وجود دارد.

نتایج پژوهش در زمینه پیشرفت تحصیلی دانشجویان بر اساس جنسیت نشان داد که میانگین نمرات پیشرفت تحصیلی دانشجویان مرد و زن تفاوت معنی داری دارد. مقایسه میانگینها نشان می دهد که پیشرفت تحصیلی دانشجویان زن بالاتر از مرد است که با پژوهش های ذکایی (۱۳۹۴) همسو می باشد. علاقه به تحصیل در دختران به طور معناداری از پسران بیشتر است، میل و انتخاب شخصی در آن ها برای ورود به دانشگاه بیشتر است، با تفاوت معناداری بیش از پسران تمایل به ادامه تحصیلات خود، صرفنظر از فرصت های شغلی، دارند و نیز از انگیزه بالاتری برای کسب مدارج عالی تحصیلی برخوردارند. در انتخاب رشته تحصیلی و انگیزه ادامه تحصیل جهت گیری های فرامادی و توجه به علاقه ی شخصی لزوم کسب علم فی نفسه بیش از رسیدن به رفاه مالی و یا وجود بازار کار یا درآمدزا بودن رشته تحصیلی در دختران قوی تر از پسران است و برای آن در جهت موفقیت بیشتر در مسیر زندگی و گذر موفق به بزرگسالی اهمیت ابزاری و نهایی بیشتر قائل اند

پیشنهادهای کاربردی

- ۱- همانطور که قبلاً گفته شد، یکی از عوامل موثر در رشد علمی دانشجویان، تجهیز اساتید به دانش مدیریتی است، کنترل جامع کلاس، میزان اشتغال دانشجویان در فعالیت های برنامه درسی را افزایش می دهد و از هدر رفتن زمان برای رفع مشکلات رفتاری جلوگیری می کند، لذا پیشنهاد می گردد اساتید با انتخاب سبک مدیریت صحیح و متناسب با کلاس درس خود، دانشجویان را در راستای رسیدن به موفقیت تحصیلی یاری نمایند.
- ۲- از آنجا که یادگیری خود تنظیمی پیامدهای ارزشمندی در فرایند یادگیری - آموزش و حتی موفقیت زندگی دارد، اساتید در کلاس درس، دانشجویان خود را بر استفاده و کاربرد راهبردهای یادگیری خود تنظیمی جهت ارتقا عملکرد تحصیلی تشویق کنند. در این پژوهش، پیشرفت تحصیلی دانشجویان در دانشگاه های غیرانتفاعی سنجیده شده است، پیشنهاد می گردد پژوهشی مشابه در دانشگاه های دولتی نیز صورت پذیرد.
- ۳- از آنجا که پژوهش حاضر از نوع همبستگی است، و در آن تنها به کشف روابط بین متغیرها پرداخته شده است، با اجرای آن به صورت آزمایشی و در شرایط کنترل شده میتوان با قاطعیت بیشتری به تبیین نتایج پرداخت.
- ۴- با توجه به اینکه این پژوهش در کرمان انجام گرفته است و جامعه آن را دانشجویان مقطع کارشناسی تشکیل می دهند، انجام آن در دیگر مناطق جغرافیایی و همچنین دیگر مقاطع تحصیلی می تواند زمینه ای برای مقایسه نتایج را فراهم کند.

محدودیت های پژوهش

- ۱- ابزار گردآوری داده ها پرسشنامه بود که محدودیت های خاص خودش را دارد از جمله اینکه دانشجویان و یا اساتید در هنگام پاسخگویی از انعکاس واقعیت، به هر دلیل جلوگیری کرده باشند.
- ۲- کم بودن تعداد تحقیقات داخلی و خارجی مشابه پژوهش حاضر، که این موضوع مقایسه نتایج را با اشکال مواجه می سازد.
- ۳- عدم همکاری لازم اساتید با پژوهشگر
- ۴- کم بودن تعداد اساتید حق التدریس در دانشگاه های غیر انتفاعی، که این خود در تحلیل آماری نتایج، پژوهشگر را با مشکل مواجه ساخت.

منابع فارسی

- حسینیان ، علی (۱۳۸۷). بررسی تاثیر سبک های مدیریت کلاس بر رشد مهارت های فراشناختی دانش آموزان، مطالعات تربیتی و روان شناسی، دوره ۹، شماره ۱، صص ۹۰-۷۳.
- محمدجانی ، فاطمه (۱۳۸۷). بررسی نقش خودکارآمدی، خود تنظیمی و عزت نفس در پیشرفت تحصیلی دانش آموزان سال سوم دبیرستان، رشته علوم تجربی شهرستان شهرکرد. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت معلم.
- شکوهی و همکاران (۱۳۹۱). تاثیر آموزش راهبردهای یادگیری خودتنظیمی بر پیشرفت تحصیلی و اضطراب دانشجویان روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی بیرجند، مراقبت های نوین، فصلنامه علمی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی بیرجند، ۹ (۴)، صص ۳۰۰-۲۹۲.
- رضانژاد و همکاران. (۱۳۹۱). نقش راهبردهای یادگیری خود تنظیمی و رضایت از زندگی در پیشرفت تحصیلی. اولین همایش ملی روانشناسی تربیتی. حافظی، فریبا؛ افتخار، زهرا؛ سید نژاد، مرضیه (۱۳۹۰). مقایسه باورهای انگیزشی، راهبردهای یادگیری خود تنظیمی و ویژگی های شخصیتی دانش آموزان دبیرستان های تیزهوش و عادی شهر اهواز، مجله یافته های نو در روانشناسی، صص ۱۴۰-۱۲۷.
- حمیدی، فریده؛ قاسمی مدانی، شجاع (۱۳۹۰). رابطه بین هوش فرهنگی و سبک تصمیم گیری مدیران مدارس راهنمایی استان قزوین ، اولین همایش ملی علوم شناختی در تعلیم و تربیت. دانشگاه فردوسی مشهد.
- خسروخواه و همکاران. (۱۳۹۰). بررسی رابطه راهبردهای شناختی یادگیری خود تنظیمی و خلاقیت با عملکرد تحصیلی. اولین همایش ملی یافته های علوم شناختی در تعلیم و تربیت. دانشگاه فردوسی مشهد.
- زاهد، عادل؛ رجبی، سعید؛ امید، مسعود (۱۳۹۱). مقایسه سازگاری اجتماعی، هیجانی، تحصیلی و یادگیری خود تنظیمی در دانش آموزان با و بدون ناتوانی یادگیری. مجله ناتوانی های یادگیری، دوره ۱، شماره ۲، ۶۲-۴۳.
- سجادیان ، علی (۱۳۸۹). نقش راهبردهای یادگیری خودتنظیمی در رابطه اهداف ادراکات و گرایش های فکری دانش آموزان با پیشرفت تحصیلی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه شهید بهشتی.
- حسین زاده و همکاران. (۱۳۸۳). بررسی خود تنظیمی یادگیری دانش آموزان و والدین: مطالعه ی جنسیت و عملکرد تحصیلی، مجله روانشناسی و علوم تربیتی، ۱۷۵ - ۱۵۷.
- جوادیان ، علی (۱۳۹۲). تاثیر آموزش راهبردهای یادگیری خود تنظیمی بر مهارت های درگیری تحصیلی و اضطراب امتحان خودتنظیمی. مجله روانشناسی ۶۶، سال هفدهم، شماره ۲، صص ۱۸۱-۱۶۹.
- جمیلی ، محدثه (۱۳۹۰). جهتگیری هدفی و خودتنظیمی دانشجویان شهر مشهد: نقش ماهیت تکلیف و جنسیت، فصلنامه پژوهش و برنامه ریزی در آموزش عالی، شماره ۶۸، صص ۱۱۹-۱۰۳.

منابع انگلیسی:

- Chang CY. (۲۰۰۹). A study of the relationship between college students academic performance and their cognitive style, Metacognition and self regulated factors. *Journal of Educational Psychology*, ۲۴: ۱۴۵-۱۶۱.
- Evrim, EA., Gokce, K.& Enisa, M. (۲۰۰۹). Exploring the relationship between teacher beliefs and styles on classroom management in relation to actual teaching practices: a case study. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*. ۱(۱), ۶۱۲- ۶۱۷.
- Ferreira, A., Jacobs, L., Coetzee-Manning, D., & Wet, C.de (۲۰۰۹), Discipline in Lesotho schools: Educator Strategies, *Acta Academica*, ۴۱(۴), ۱۵۹-۱۹۴.
- Findley, MJ., Cooper, HM. (۱۹۸۳). Locus of control and academic achievement: a literature review. *Journal of personality and Social Psychology*. ۴۴: ۴۱۹- ۴۲۷.
- Fowler, Jeana ., Sarapli, Onur (۲۰۱۰). Classroom management: what ELT students expect. *Procedia - Social and Behavioral Sciences* ۳, ۹۴-۹۷.
- HolmbergT M. B. (۱۹۸۵). Longitudinal studies of drug abuse in a fifteen- years old population: ۵ prognostic factors. *Acta Psychiatr Scand*. ۷۱(۳): ۲۰۷- ۲۱۰.
- Hoy, W. K. (۲۰۰۱). The pupil control studies: Historical, theoretical and empirical analysis. *Journal of educational administration*, ۳۹, ۴۲۴- ۴۴۱.
- Kaya, Ahmet,. Donmez, Burhanettin. (۲۰۱۰). A comparison of the classroom management approaches of the teachers implementing “Constructivist Learning Approach” and not implementing this approach. *Procedia Social and Behavioral Sciences*. ۲, ۱۸۲۰-۱۸۲۴.
- Kaykci , K. (۲۰۰۹). The effect of classroom management skills of elementary school teachers on undesirable discipline behavior of students. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*. ۱(۱), ۱۲۱۵- ۱۲۲۵.

- Kharrazi, Alinaghi. & kareshki, hossein (۲۰۱۰). Environmental perceptions, motivational beliefs and self-regulating learning by Iranian high school students. *Procedia - Social and Behavioral Sciences* ۵. ۲۱۶۴-۲۱۶۰.
- Konti, Feray (۲۰۱۱). Teachers and students perceptions towards teachers classroom management applications in primary schools. *Procedia- Social and Behavioral Sciences* ۱۵. ۴۰۹۳- ۴۰۹۷.
- Martin, N.K., & Baldwine, B (۱۹۹۲), Beliefs Regarding Classroom management Style: the Differences between Pre- Service and Experienced Teachers, ERIC Identifier: ED ۳۵۵۲۱۳:۳
- Martin, N.K., & Baldwine, B (۱۹۹۳), Validation of an Inventory of Classroom Management Style: Differences between Novice and Experienced Teachers, ERIC Identifier, ED ۳۵۹ ۲۴۰.
- .
- Martin, N., & Shoho, A.R (۲۰۰۰), Teacher Experience, Training & Age: The Influence of Teacher Characteristics on Classroom Management Style, ERIC Document Reproduction, ED ۴۴۰ ۹۶۳.
- Martin, N.K., Sass, D.A (۲۰۱۰), Construct validation of the Behavior and Instructional Management Scale, *Teaching and Teacher Education*, ۲۶(۵), ۱-۱۲.
- Morgan, James R., Slough, Scott W. (۲۰۱۳). Classroom management consideration. *STEM Project- Based Learning: An Integrated Science, Technology, Engineering, and Mathematics (STEM) Approach*.
- Motie, Hoor., Heidari, Mahmood., Sadeghi, Mansoureh Alsadat (۲۰۱۲). Predicting Academic Procrastination during self- regulated learning in Iranian first grade high school students. *Procedia - Social and Behavioral Sciences* ۶۹, ۲۲۹۹- ۲۳۰۸.
- Nami, Yaghoob., Enayati, Taraneh., Ashouri, Maral. (۲۰۱۲). The relationship between self- regulation approaches and learning approaches in English writing tasks on English foreign language students. *Procedia - Social and Behavioral Sciences* ۴۷, ۶۱۴- ۶۱۸.

- Navidi, A (۲۰۰۴). A survey main common and private variables prior academic work, self- esteem academic and intelligence at prospect student development academic. Q Educ. ۷۶- ۹۷.
- Newbel, M. (۲۰۰۳). Learning and teaching support, Melborn College Press.
- Nikos Mousoulides & George Pilippou, (۲۰۰۵). Students motivational beliefs, self- regulation strategies use, and mathematics achievement. Group for the Psychology of Mathematics Education, Vol. ۳, pp. ۳۲۱- ۳۲۸. Melbourne: PME.
- Ozbena, U (۲۰۱۰), Teachers' Strategies to Cope with Student Misbehavior, Social and Behavioral Sciences, ۲ (۲), ۵۸۷- ۵۹۴.
- Pakdaman Savoji, Azar., Niusha, Beheshteh., Boreiri, Leila (۲۰۱۳). Relationship between epistemological beliefs, self- regulated learning strategies and academic achievement. Procedia - Social and Behavioral Sciences ۸۴. ۱۱۶۰- ۱۱۶۵.
- Peng, Cuixin (۲۰۱۲). Self regulated behavior of college students of science and their academic achievement. Physics Procedia ۳۳. ۱۴۴۶- ۱۴۵۰.
- Pintrich, P. R. (۲۰۰۰). The role of goal orientation in self-regulated learning. In M. Boekaerts, P. R. Pintrich, & M. Zeidner (Eds.), Handbook of self-regulation (pp. ۴۵۱-۵۰۲). San Diego: Academic Press.
- Pintrich, PR. (۲۰۰۲). A conceptual framework for assessing motivation and self – regulating learning in college students. Journal of Educational Psychology Review, ۱۶: ۳۸۵ – ۴۰۷.
- Rowa, J., Stewart, R. and Paterson, R. (۲۰۰۹), Self regulation learning in high school. Educational Psychology, Vol. ۲۵, pp. ۵۷- ۸۱.
- Sanadgol, Marzie.(۲۰۱۱). A Quantitative and Qualitative Study of Moral Development of students in The Descriptive Evaluation design: Effect of Discipline Styles of Teachers. The Dissertation of M.A. in Educational Administration, university of sistan & balouchestan.
- Schunk, D. H. (۱۹۹۶). Self-regulation of self-efficacy and attributions in academic setting. In D. H. Schunk & B. J. Zimmerman (Eds), Self-regulation of learning and performance: Issues and educational